

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Natura post diuersorum exercitia virtutum spiritui alioquin subiecta,
quomodo discrete prudenterq[ue] regenda sit. Can IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

ret. Simplicitas est etiam mater Deiformis sapientiae, qua virtutes scit acquirere & custodire, mala quaeque vitare, lapsum suum praevidere tam in se, quam in aliis, qui consilium quaerere & sequi volunt, suamque insipientiam simpliciter recognoscunt, permittentes se desuper ad hanc virtutem duci, & institui. Nam quaecunque anima hoc perfectius impleverit, velocius ad eam, & ad omnia bona perveniet. Cum ergo anima abintus urgeris, ut te ratione defendas, ubi non nihil iuris te habere vides, statim mente attende me silentem puerum Iesum in praesepio, quomodo omnis sapientia mea ibidem iacet quasi captivata: & meo exemplo tace, & sustine. Nam cum ego Deus tuus per misero tibi iniustum quid imponi, si tunc humana ratione te opponere volueris, facies tibi culpam, ubi antea culpa non fuit, quantum vis bene etiam intendas. Simplicitas enim haec necessario in omnibus casibus primum introvertitur in seipsam, descenditque ad profunde se humiliandum, & soli Deo gloria de omnibus dandum. Et postquam ita in seipsa humiliata fuerit, non tam facile postea a quovis occurrente gravamine laedi poterit. Tum demum humili corde & ore interrogare licebit illos, quos errare sentit, & corrigibiles sperat, hoc modo: Amice, licet mihi propter Deum respondere tibi de veritate informare, ut veritas magis clarescat non quod me cupiam iustificare. Sic, vel sic res se habet. Quod si tibi tum credere noluerit, neque intelligere, cede tu & tace, submittens te humiliter, & dicens in corde O domine, indignam me fateor, cui aliquis fidem adhibere debeat, vel audientiam dare. Sicque fideliter ores pro his quos errare vel hallucinari credideris: & ita semper aliquid lucraberis. Simplicitas nempe haec, non aliorum facta rimari, sed lucrum virtutum ex singulis ad Dei laudem quaerit venari. Et postquam quavis anima deuota memoratas virtutes ex parte obtinuerit, tum demum per eas, gratia duce, in veram transformationem & unionem cum Deo, & in suam primaeuam originem (quae Deus est) cito perveniet, in quo sensualis & immortificatus exterior homo sub spiritu unitus, & animae deinceps absque contradictione obediens erit, ita ut Deus iam corpore & anima libere uti, & per ea velut per vitanda instrumenta operari poterit, non iuxta hominis, sed iuxta suam amabilissimam voluntatem.

Natura post diversorum exercitia virtutum spiritui alioquin subiecta, quomodo discrete prudenterque regenda sit.

CANON IX.

Postquam iam homo in sui mortificatione vivifica eousque profecerit, ut corpus naturalisque inclinatio amplius non rebellet spiritui, quibus edomandis, spiritus multo haecenus labore sudavit compellendo corpus per gravia & nonnunquam indiscreta ieiunia, per vigiliis, abstinentias, paenurias & alios diversos modos, ad sequendum tractum spiritus: per quos natura iam multum debilitata est, & vires exhaustae, nimirum quia vigorosa exercitatio spiritus naturam semper pressit. Quam inquam homo luculque profecerit, tum amplius necesse non erit violenta oppressionem naturam spiritui prompte subiectam arctare: alioqui spiritum impediret, & Deum cui sua gratia frequenter recedere oporteret, propter naturae debilitatem, quae nunc adeo attenuata est & mobilitata, ut amoris impetum in omnibus sequi non valeat, qui iam adeo seruidus effectus est ut plura corpora, si lineretur, cito consumeret. Et ideo ipse Dei amor cogitur hic se captivum dare sub resignatione. Heu quantum suspensus aestuat hic amans anima, plangens suam captivitatem in mortali

Mortificata,
carai & spi-
ritui subie-
cta a violan-
tia cessanda.

Bbbb 2 corpo-

corpore, quod eam non finit amori satisfacere. O quantam famem Deum honorandi patitur, quæ hic nunquam saturabitur, quando semper animæ videtur nihil esse quod pro Deo hætenus fecit, aut adhuc operatur, præfertim cum iam scire nihil aliud exerceat, quam nosse & amare Deum: quod in eo perpetuo infixum manet, & quod libenter in opera exerceret, nisi vires naturales, quæ sequi non possunt succumberent. Heu tunc cogitur illuminatus spiritus ad ima descendere, & languidâ naturam refocillare (cuius vires in seruitio Dei consumptæ sunt) instar infantium in cunis vagientium, quibus mater accurrens, vbera præbet, vt fileant. Ita & isti Dei amicitiam pueri facti sunt, & ad eum dulcissimi corde, vt nullis aliis armis resistere sciant quum præmuntur, quem lachrymis. Hinc iam licet eis ad laudem Dei naturæ deficienti succurrere, quo citius eo melius, & dicere: *O Domine tu dixisti, Quicquid vni ex minimis meis feceris in nomine meo, hoc mihi feceris. Me ergo minimum tuorum estimans natura succumbenti tempestiue succurre. priusquam penitus deiciatur: vt rursus confortata, tibi seruentius valeat seruire.* Nec dubito Deo plus placere, vt homines isti ab omni priuato sui amore & quaesitioni mortui, vires suas debiles Deo custodiant, quam negligant. Verum per paucis cognita est hæc sapientia, & virtutes magnæ ex ea quum spiritus liberi vti potest natura sua proficiscentes. Nam quando natura in doloribus laborat, communiter fit, vt cogitationes etiam pro ea sollicitæ reddantur, & quod modico subsidio præueniri posset, si tempestiue adhiberetur, postmodum multo negotio vix obtinebitur, vt natura pristino vigori restitatur.

Oratio eius naturæ succumbit.

Fraus diaboli.

Valdè ergo dolendum est, quod multi homines boni se decipi: sinunt per indiscretum feruorem, quos impetus fert ex hoc in illud opus immaturum, suam naturam misere destruentes. Qui si spiritu Dei agerentur, passionibus & vitia sua cum primis mortificare studerent: id enim Deo multo acceptius, & sibi vtilius foret. Verum, huiuscemodi studium quamdiu aggredi refugiunt, diabolus eos captiuos retinet & circumducit extra discretionis limites, vt eorum natura mature destruat, & tandem inutiles Dei & sibi efficiantur. Et hoc maximè conatur imponere illis, quos perspicit Deum occultis semitis ad sui secretam amicitiam trahere velle, vt tandem elaborati, gratiam Dei in opus exercere non valeant.

At hunc laqueum intelligere ipsi non quæunt, quicquid etiam illis dixeris: ad eum fixi hærent in suo proprio sensu, ad abstinendum & corpus castigandum, & in suis exercitiis quiescendum concepto: Per quod efficiuntur sibi placentes quasi etiam aliquid pro Deo fecerint, & manent in consideratione vitiorum suorum exæcati. Utinam isti clare videre possent pericula sua, quæ vident alij illuminati homines, qui ea experti sunt, & per omnes vtriusque homines mortificationes fideliter transierunt, & nunc multis suspiriis gemunt, eo quod nobilitatem diuinæ gratiæ & virtutum satis noscunt, nec tamen prosequi & implere proualent: cogunturque gratiæ cedere, debilitate naturæ siue corpusculi sui præpediti. Quapropter sapientem dixerim, qui tempestiue consilium sequitur & imitatur, qui medium seruans sibi: si non nimis propitius nec crudelis existit. Nam in hoc ipso incredibilem sapientia latet, nec dici potest, quanta bona vel mala ex vna aut altera extremitate nascantur. Disce igitur profectum tuum instituere iuxta naturæ tuæ capacitatem, & superioris, siue confessoris tui consilium, quum eidem omnes spiritus & naturæ tuæ dispositiones in simplicitate cordis tui sincere detexeris. Sicq; continget, vt quæ quandoque propter penitentiam respuisti corporalia subsidia, ea nunc rursus ex necessitate quasi pro poenitentia admittere cogaris. Semper tamè oportet te o fidelis anima

æquah

æquali diligentia perseverare in continua vtriusque hominis custodia, ne vllam tibi des occasionem periculi, qua gratia Dei in te impediatur, & manere in filiali timore, humilitate, amore, & Christiana simplicitate. Imitari quoque me Iesum sponsum tuum stude ex omnibus viribus tuis, in humilitate & mansuetudine (in quibus errare non potes) & attendere in omni loco & tempore me imaginem & exemplar tuum, & quam familis siue dissimilis mihi fueris in virtutibus, in quocunque loco fueris contemplari me Dominum Iesum, quasi videres me corporaliter tibi præsentem, quemadmodum beatissima virgo Maria mater mea me cõtemplatur in omnibus moribus & virtutibus meis, ad imitandum me mihiq; fideli corde & perfecto amore feruendum cum beata Maria matre mea. In hisce nouem institutionibus quisquis sese diligenter exercuerit, maturè & faciliter in me viuet, mihiq; vnietur, & nouem angelorum choris adiungetur, liberq; manens ab omnibus rebus transitoriis, continuo desiderio ad cœlestem Hierusalcm suspirabit.

D. IOANNIS IVSTI LANSPERGII, Carthusiani, in institutionem succinctam Christianam, & de Morte & casibus eius.

P R A E F A T I O.

Noli metuere iudicium mortis. Memento quæ ante te fuerunt, & post te ventura sunt. Ecclesiastici XXI. Sicut nihil est quod amorem mundi tibi magis reddere possit insipidum ð anima, quodq; aded sui & omnium creaturarum tibi contemptum inducat felicem, quomodo breuissima vita tua mortisq; certissima (qua omnes conatus, omnes honores, omnes voluptates, cogitatus, desideria, ac gaudia tua vniuersa peribunt) consideratio: ita nihil est quod amantem animam maiori afficiat gaudio: quam quod credat speretq; se mihi sociari mihiq; coniungi, & in me absorberi: vbi nulla post hac sit offensa, nullum delictum, nulla separatio, nullum periculũ, nihil timoris, nihil doloris, vbi charitate plena semper me laudet, semper magnificet, perfectissime mihi obediens, perfectissime placens, sitq; mecum, vbi nihil desideret, nihil amet, nihil sentiat aliud præterquam me, vbi tota me possideat, & à me tota possideatur. Hac quia tibi contingere stabiliter in hac vita non possunt, sed tunc solum, quando fueris mecum in regno meo, quando videlicet omnia desideria tua satiabuntur, & laudandi & amandi me, & quãdo ego ero omnia in omnibus. Idcirco iuste petis, iusteq; ex toto corde desideras in oratione quã tibi tradidi: Adueniat regnum tuum: Itaque si me rectè amares filia, si fortiter, si est uanter ad me anhelares, toto corde hoc regnum, hoc est, hunc statum, desiderares, ad hunc suspirans arares vide licet, vt adveniret regnum meum, in quo mihi amore suauissimo vnireris. Tota in me liquefacta & alioq; soluta. Et quia, vt dixi, hoc non fiet nisi post mortem, decreui mecum ð filia, quandam succinctam institutionem siue breue quoddam, benè feliciterq; moriendi compendium tibi prescribere: simul ac demonstrare, quid ipsa mors sit, & vnde orta, quomodoq; per mortem meam destructa: Item quæ vitanda, quæue agenda tibi sint, vt post huius calamitosa vita arumnas, læta ad conspectum mee diuinitatis admitti possis, multaq; alia omnibus Christianis admodum sicut necessaria, si benè, si secure, si religiose denique & Christianè ex hac vita excedere exoptent.